

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/124/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010087
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010087.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. marca 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

A. S.,

nar.XX.XX.XXXX v I., trvale bytom D. pod K., Na Z. XXX/XXD, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/27/2020 zo dňa 10.11.2020 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste zákazu činnosti.

Výroky o vine, treste odňatia slobody a náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/27/2020, zo dňa 10.11.2020 bol obžalovaný A. S. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 11.11.2019 o 17.50 hod. v I. nad I. po ulici S. v smere jazdy od ulice G. riadil osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra, ev. č. PD XXXGV pričom nedal prednosť chodcovi - poškodenému Z. L., ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov, v dôsledku čoho narazil ľavou prednou časťou uvedeného vozidla do poškodeného Z. L., ktorý v dôsledku tohto nárazu utrpel zranenia: zlomeninu kĺbového výbežku dolnej čeľuste vľavo bez posunu, pomliaždenie a odreninu kolena vpravo, pomliaždenie kolena vľavo, liečenie ktorých si vyžiadalo obmedzenie v obvyklom spôsobe života v trvaní 30 dní, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Bol za to odsúdený podľa § 158 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní dvanásť mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní osemnásť mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených 1/ Z. L., nar. XX.XX.XXXX v I. nad I., trvale bytom S. XXXX/XX, I. nad I., 2/ Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. IČO: 35937874 so sídlom

Z. cesta X I., 3/ Sociálnu poisťovňu, pobočku Topoľčany, IČO: 30807484 so sídlom Nám. M. R. Štefánika 2269/18, Topoľčany s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním čo do výroku o treste zákazu činnosti napadol obžalovaný. Svoje odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že nechce aby to vyznelo neúctivo, ale súd nesprávne vyhodnotil jeho životnú situáciu. Na jeho výživu súd odkázané 4 osoby, pričom jeho manželka je v súčasnej dobe na materskej dovolenke s najmenším dieťaťom. Jedno z ich detí má zdravotné ťažkosti, a pravidelne ho musí voziť na liečbu do Prievidze. Denne dochádza v nepravidelných časoch do zamestnania, čo vylučuje použitie hromadnej dopravy. Poukázal na § 34 ods. 3 Tr.zák. podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a trestného činu tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Predložil aj rozhodnutia súdov, kde za trestné činy v doprave so závažnejším následkom neboli uložené zákazy činnosti viesť motorové vozidlá. Poukázal na zásadu individualizácie trestu a na skutočnosť, že aj poškodený bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný ihneď zastavil, poskytol mu pomoc, napriek tomu, že sa poškodený na neho škaredo ohradil. Požiadaval preto o upustenie od uloženia mu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor. Uviedol, že sa plne stotožňuje rozhodnutím súdu prvého stupňa. Podľa zaužívanej praxe sa zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel ukladá za trestné činy spáchané v súvislosti s vedením motorového vozidla v doprave. Obžalovaný má v karte vodiča 13 záznamov, dokonca mu bol aj zadržaný vodičský preukaz pre vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholických nápojov. Uvedená skutočnosť nemala na obžalovaného dostatočne prevýchovný efekt. Navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný navrhol vyhovieť svojmu odvolaniu. Uviedol, že sa mu trest zákazu činnosti zdá privysoký, potrebuje si udržať zamestnanie, keďže žije rodinu s maloletými deťmi. Uvedeného skutku je mu ľúto. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. so súhlasom prokurátora prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

K vytýkaným chybám v odvolaní obžalovaného, týkajúcim sa výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. V zásade je zaužívanou súdnou praxou, že pri trestnej činnosti v doprave sa ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá ustálilo ako skutočne efektívny sankčný prostriedok nielen z pohľadu individuálnej, ale aj všeobecnej prevencie. To platí o to viac, ak následkom trestnej činnosti v doprave je ťažká ujma na zdraví, navyše ak páchatel' zavini dopravnú nehodu tým, že poruší dôležitú povinnosť vodiča.

Pri rozhodovaní o treste (vrátane trestu zákazu činnosti) musí však súd vždy vychádzať jednak z konkrétnych okolností prípadu, ale aj zo zásad individualizácie trestu. Súčasne to vyžaduje rozhodnúť napr. aj o tom, či je nevyhnutne potrebné páchatel'ovi trestnej činnosti v doprave uložiť aj trest zákazu činnosti popri inom treste. Ukladanie tohto trestu nemôže byť prísne formalistické.

Zrazenie chodca vodičom motorového vozidla na priechode pre chodcov je bezpochyby porušením dôležitej povinnosti vodiča. V danom prípade však zo strany obžalovaného nešlo o „hrubú vodičskú nedisciplinovanosť“ prejavujúcu sa bezohľadnosťou vodiča k chodcovi. O tom svedčí aj ľahšie zranenie poškodeného, či jeho chovanie sa po nehode, kedy vlastne odmietol pomoc a nechcel ani ísť na ošetrovanie do nemocnice, na čo naliehal samotný obžalovaný.

Popri vyššie uvedených okolnostiach prípadu svedčiacich z hľadiska potreby prevýchovy obžalovaného v „prospech“ obžalovaného (výchova k vodičskej disciplinovanosti), tiež dôvody, ktoré obžalovaný už prezentoval súdu prvého stupňa najmä s poukazom na § 34 ods. 3 Tr. zák. Ide teda nielen o negatívny vplyv trestu zákazu činnosti na rodinu a blízke osoby obžalovaného, ale aj o možnú jeho stratu zamestnania, vo vzťahu k tomu, či na jeho prevýchovu je nevyhnutne potrebné pôsobiť až dvomi trestami, teda aj trestom zákazu činnosti.

Z výpovede obžalovaného, ktorá nebola vyvrátená vyplýva, že sa nepohyboval rýchlo pri vchádzaní na prechod pre chodcov, kde chodca - poškodeného prehliadol. Nešlo teda o hazardérsku alebo riskantnú jazdu, pričom bol spôsobený len ľahký následok na zdraví poškodeného. Dopravná nehoda išla na vrub jednak nepozornosti obžalovaného, ale aj toho, že poškodený bol v čase nehody značne pod vplyvom alkoholu, čo síce obžalovaného nezbavuje viny, avšak uvedené ako je zrejme ovplyvnilo správanie sa poškodeného na prechode pre chodcov. Aj z tohto pohľadu potom bolo potrebné hodnotiť vyššie uvedené spôsobený následok vo vzťahu k potrebe uloženia aj trestu zákazu činnosti.

Taktiež pri rozhodovaní o treste nie bez významu je aj uvedenie si páchatel'a nesprávnosti svojho protiprávneho konania, vrátane pomoci poškodenému „zmierniť“ následky trestného činu. Sám poškodený potvrdil, že obžalovaný mu iniciatívne pomoc ponúkol, a o jeho zdravotný stav sa viackrát zaujímal.

Napokon pokiaľ ide o priestupky obžalovaného na úseku cestnej dopravy namietané vo vyjadrení prokurátora senát odvolacieho súdu uvádza nasledovné. Obžalovaný je držiteľom vodičského preukazu od roku 2000, hoci má v karte vodiča evidovaných 14 priestupkov, je to za obdobie temer 21 rokov, a z toho v 13 prípadoch išlo o drobné priestupky potrestané nízkou pokutou vyhodnotenú ako nezávažnú. Ani táto okolnosť teda nie je takého charakteru, že by na prevýchovu obžalovaného bolo potrebné vplývať aj uložením trestu zákazu činnosti.

Senát odvolacieho súdu tiež uvádza, že uloženie trestu zákazu činnosti by malo konkrétny vplyv na spôsob života a potrieb rodiny a blízkych obžalovaného. Obžalovaný riadne pracuje, vyživuje manželku na materskej dovolenke a tri deti. Platí úver, pričom má prácu mimo miesta bydliska a nepravidelný pracovný čas, čo preukázal správou od zamestnávateľa. Nepochybne je rozdiel, či je trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel ukladaný osobe slobodnej, bez povinnosti starostlivosti o iných, alebo osobe, ktorá sa riadne stará o rodinu, vrátane chorého dieťaťa, ktoré vozí na lekárske ošetrenia mimo miesta bydliska.

Preto na rozdiel od súdu prvého stupňa považoval odvolací súd tvrdenia obžalovaného nielen za zodpovedajúcu ním predloženým dôkazom, ale aj v súlade aj s § 34 ods. 3 Tr.zák. Ustanovenie § 34 ods. 3 Tr.zák. je potrebné vykladať tak, že ak to nie je z iných dôvodov nevyhnutne potrebné, súd má uložiť páchatel'ovi trestného činu taký trest, ktorý bude mať čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súčasne je senát odvolacieho súdu tiež toho názoru, že nejde ani o prípad, kedy by uloženie tohto trestu nevyhnutne vplývalo zo záujmu všeobecnej prevencie.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste zákazu činnosti v rozsudku súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa sa pri jeho ukladaní nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čím porušil ustanovenia Trestného zákona, pričom uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu popri podmiennečne odloženom treste odňatia slobody obžalovanému bol neprimerane prísny.

Bolo potrebné vziať do úvahy, že išlo o nedbanlivostný prečin spáchaný v doprave. Konanie obžalovaného bolo ojedinelé, výnimočné, dá sa povedať „nešťastné“, za ktoré na jeho prevýchovu nie je potrebné vplývať okrem podmiennečne mu odloženého trestu odňatia slobody ešte aj trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Uloženie podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody bude nepochybne postačovať na prevýchovu obžalovaného, ktorý si svoje vodičské zlyhanie dostatočne uvedomil. Zároveň je takýto trest odňatia slobody s poukazom na osobu obžalovaného aj trestom primeraným. Je zrejmé, že aj počas plynutia podmiennečne odloženého trestu bude súd správanie sa obžalovaného naďalej sledovať, vrátane jeho vodičskej disciplinovanosti. V prípade nevedenia riadneho

života môžu byť voči obžalovanému vyvedené následky, vrátane možnej premeny trestu podmiennečne odloženého na nepodmienečný, čoho si obžalovaný musí byť vedomý.

Senát odvolacieho súdu preto dospel k záveru vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových okolností predmetnej dopravnej nehody významne svedčiacich v prospech obžalovaného, že obžalovanému nie je potrebné „odňať“ vodičské oprávnenie, a aj týmto trestom pôsobiť na jeho prevýchovu.

Zároveň nemohol odvolací súd opomenúť náročnosť doby v čase pandémie vírusu Covid-19 , kedy dochádza k výraznej redukcii počtu pracovných miest, a preto udržanie si zamestnania pre obžalovaného vzhľadom k jeho rodine je prioritou, a jeho strata by pre jeho rodinu mala mimoriadne závažné následky.

Zachovanie možnosti obžalovanému riadiť motorové vozidlá nepochybne bude na prospech nielen spoločnosti, ale aj jeho rodine, pretože mu umožní zachovanie zamestnania, platenie úveru za bývanie, vyživovanie rodiny s 3 maloletými deťmi, či potrebnú starostlivosť o zdravie maloletých detí, čím bude naplnená aj zásada čo najmenšieho vplyvu na rodinu a jemu blízke osoby podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. V prejednávanej trestnej veci pritom nejde o prípad, kedy dodržiavanie tejto zásady vplyvu na rodinu by bolo na prekážku individuálnej a generálnej funkcie trestu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.